Zilver voor stichting Funari

Afgelopen zondag vierde stichting Funari samen met de cliënten het vijfentwintigjarige jubileum.

Foto: Ken Wong.

ORANJESTAD — Op 13 maart 1979 werd stichting Funari opgericht. Afgelopen zondag, op de dag dat de oprichtster van Funari vijfentachtig jaar werd, werd het zilveren jubileum gevierd. De cliënten waren uitgenodigd voor een gezellige bijeenkomst met muziek, drankjes en gebak.

In de zestiger jaren constateerde een wijkzuster dat veel lichamelijk gehandicapten geïsoleerd waren geraakt. Er bestonden nauwelijks mogelijkheden om met lotgenoten in contact te komen of om deel te nemen aan bepaalde activiteiten. Zuster Gaudiosa nam het initiatief om, samen met een aantal anderen, hier iets aan te doen. In 1968 werden de eerste bijeenkomsten met enkele gehandicapten een feit. De groep vond een onderkomen in een oude school naast de begraafplaats te Savaneta. Het vervallen pand werd later opgeknapt en op 17 februari 1987 opende koningin Beatrix het vernieuwde centrum. Hoewel inmiddels overwogen is een nieuw gebouw neer te zetten, is om financiële redenen enkele jaren geleden gekozen voor renovatie van het oude pand. “In het begin was het een zware klus”, vertelt Toos Nierop, vrijwilligster van het eerste uur. “Aangepaste auto-'s of bussen waren er niet, dus alle mensen moesten in en uit auto's worden getild.” Pas veel later kwam er een bus en konden meer mensen gebruik maken van de diensten van Funari. Momenteel heeft de stichting tientallen cliënten.

Er zijn op Aruba weliswaar meer mensen die met Funari zouden willen meedoen, maar het knelpunt is nog steeds het vervoer. Er zijn twee bussen beschikbaar en vol is vol. Overigens is de nieuwste bus, een Mercedes voorzien van de modernste snufjes, al geruime tijd buiten gebruik. De garage slaagt er niet in het ding te repareren, waardoor de cliënten van Funari maar half zo vaak naar de bijeenkomsten kunnen komen als eigenlijk de bedoeling is.

SCHUBBEN

Tijdens de bijeenkomsten ligt de nadruk op het gezellige samenzijn, maar wel met iets te doen voor de handen. T-shirts versieren, bloemen maken van visschubben, kerstkransen van kroondoppen, gipsfiguurtjes, bloemen van tissues, werkstukken van hout, tafeltjes ingelegd met een mozaïek van tegeltjes, plantenhangers, geknoopte kleden, kerstballen van pistachenoten. Van allerlei kosteloos materiaal worden de prachtigste dingen gemaakt. Aan het resultaat is te zien dat er vele uren geduldig werken aan vooraf zijn gegaan, de lage kosten van het materiaal verbaast een ieder die de werkstukken in handen neemt. Ieder najaar wordt een bazaar gehouden waarop de werkstukken te koop worden aangeboden. Dat is nodig, omdat Funari niet kan rekenen op vaste subsidies. Wel worden af en toe donaties gegeven en betaalt de overheid het salaris van twee vaste krachten. Naast handvaardigheid, wordt de cliënten ook sport en spel aangeboden. Vooral sporten is belangrijk, omdat de gehandicapten doorgaans veel te weinig lichaamsbeweging krijgen. De stichting zou graag de hulp krijgen van een fysiotherapeut of andere deskundige bij dit onderdeel, maar de vrijwilligers doen hun best om in ieder geval wat Tai Chi te doen. Naast de bijeenkomsten in het Funari-gebouw, gaan de gehandicapten ook af en toe op stap. Zo krijgen zij ieder jaar een plaats langs de carnavalsroute. Al met al is de stichting erin geslaagd in de loop van de jaren een grote groep gehandicapten uit hun isolement te halen. Overigens zijn er allerlei verschillende oorzaken te noemen voor de handicaps, zoals een hersenbloeding, diabetes, een ongeluk of een aangeboren probleem. Funari zou graag meer doen voor meer mensen, maar heeft daarvoor onvoldoende menskracht en geld. Dat betekent overigens niet dat niemand zich meer kan aanmelden. Integendeel, nieuwe cliënten zijn altijd welkom. Wie met tijd of geld een steentje wil bijdragen kan zich melden bij Funari via telefoonnummer 584-8522.